

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 120

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
15 mai 2009

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 402/2009 al Comisiei din 14 mai 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

★ **Regulamentul (CE) nr. 403/2009 al Comisiei din 14 mai 2009 privind autorizarea unui preparat de L-valină ca aditiv furajer ⁽¹⁾** 3

DIRECTIVE

★ **Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic ⁽¹⁾** 5

1

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Comisie

2009/382/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind ajutorul de stat C 27/05 (ex NN 69/04) acordat în vederea achiziționării de furaje în regiunea Friuli-Venezia Giulia (articolul 6 din legea regională nr. 14 din 20 august 2003 și invitația de exprimare a interesului publicată de Camera de Comerț din Trieste) [notificată cu numărul C(2009) 187] 13

2009/383/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 14 mai 2009 de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului asupra importurilor de glifosat originare din Republica Populară Chineză 20

RECOMANDĂRI

Comisie

2009/384/CE:

- ★ Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare ⁽¹⁾ 22

2009/385/CE:

- ★ Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 402/2009 AL COMISIEI

din 14 mai 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 15 mai 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 mai 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MA	53,3
	TN	115,0
	TR	101,5
	ZZ	89,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	143,8
	ZZ	110,7
0709 90 70	JO	216,7
	TR	116,6
	ZZ	166,7
0805 10 20	EG	44,5
	IL	54,1
	MA	43,6
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	56,8
0805 50 10	AR	50,9
	TR	56,4
	ZA	67,0
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	80,2
	BR	71,7
	CL	72,4
	CN	100,3
	MK	42,0
	NZ	105,1
	US	133,5
	UY	71,7
	ZA	80,2
ZZ	84,1	

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 403/2009 AL COMISIEI

din 14 mai 2009

privind autorizarea unui preparat de L-valină ca aditiv furajer

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea utilizării aditivilor pentru hrana animalelor, precum și criteriile și procedurile de acordare a unei astfel de autorizări.
- (2) A fost depusă o cerere de autorizare pentru preparatul menționat în anexa la prezentul regulament, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. Respectiva cerere a fost însoțită de informațiile și documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea se referă la o nouă autorizare a aminoacidului L-valină cu o puritate de cel puțin 98 %, produs de *Escherichia coli* (K-12 AG314) FERM ABP-10640 ca aditiv furajer pentru toate speciile, urmând a fi clasificat în categoria „aditivi nutriționali”.
- (4) Din avizele emise de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „Autoritatea”) la 30 ianuarie 2008 ⁽²⁾ și la 18 noiembrie 2008 ⁽³⁾ reiese că aminoacidul L-valină cu o puritate de

cel puțin 98 % nu are efecte nocive asupra sănătății animalelor și a oamenilor sau asupra mediului și că este considerat o sursă de valină disponibilă pentru toate speciile. Autoritatea nu consideră necesară prevederea unor cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Autoritatea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivului furajer în furaje, prezentat de laboratorul comunitar de referință instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

- (5) Evaluarea preparatului respectiv arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea acestui preparat ar trebui să fie autorizată, conform anexei la prezentul regulament.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul specificat în anexă, aparținând categoriei „aditivi nutriționali” și grupului funcțional „aminoacizi, sărurile acestora și produse analoage”, este autorizat ca aditiv pentru hrana animalelor în condițiile prevăzute în anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 mai 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2008) 695, 1-21.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2008) 872, 1-6.

ANEXĂ

Număr de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditiv	Compoziție, formula chimică, descriere, metodă de analiză	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținut minim	Conținut maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			

Categoria aditivilor nutriționali. Grup funcțional: aminoacizi, sărurile acestora și produse analoage

3c3.7.1	–	L-valină	<p>Compoziția aditivului:</p> <p>L-valină cu o puritate de cel puțin 98 % (raportat la substanța uscată), produsă de <i>Escherichia coli</i> (K-12 AG314) FERM ABP-10640</p> <p>Caracterizarea substanței active:</p> <p>L-valină (C₅H₁₁NO₂)</p> <p>Metodă de analiză:</p> <p>Metoda comunitară pentru determinarea aminoacizilor [Regulamentul (CE) nr. 152/2009 al Comisiei ⁽¹⁾]</p>	Toate speciile	–	–	–	Este necesar să se indice conținutul de umiditate.	3 iunie 2019
---------	---	----------	--	----------------	---	---	---	--	--------------

⁽¹⁾ JO L 54, 26.2.2009, p. 1.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/33/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 aprilie 2009

privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

obstacole în calea dezvoltării durabile emisiile de gaz de seră și poluarea rezultată din transport.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

(3) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽⁴⁾ a recunoscut necesitatea de a adopta măsuri specifice care să amelioreze eficacitatea energetică și economisirea energiei și de a integra în cadrul politicii energetice și a transporturilor obiectivele legate de schimbările climatice, precum și necesitatea de a adopta măsuri specifice în sectorul transporturilor în vederea reducerii consumului de energie și a emisiilor de gaze cu efect de seră.

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

(4) Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa” propune un angajament din partea Uniunii Europene de a reduce gazele cu efect de seră până în 2020 cu cel puțin 20 % în raport cu nivelul acestora din 1990. În plus, au fost propuse ținte obligatorii pentru 2020 de îmbunătățire cu 20 % a eficienței energetice, un nivel de 20 % de energii regenerabile și o cotă de 10 % de energii regenerabile în domeniul transportului în cadrul Comunității, printre altele în vederea îmbunătățirii aprovizionării cu energie prin diversificarea amestecului de carburanți.

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Printre resursele naturale cu privire la care articolul 174 alineatul (1) din tratat solicită o utilizare prudentă și rațională se numără și petrolul, care este produsul energetic principal în Uniunea Europeană, dar care constituie în același timp o sursă majoră de emisii poluante.

(5) În Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2006 intitulată „Planul de acțiune pentru eficiența energetică: realizarea potențialului” s-a anunțat că Comisia își va continua eforturile în vederea dezvoltării unor piețe pentru vehicule mai puțin poluante, mai „inteligente”, mai sigure și mai eficiente din punct de vedere energetic prin achiziții publice și campanii de sensibilizare.

(2) Comunicarea Comisiei din 15 mai 2001 intitulată „O Europă durabilă pentru o lume mai bună: o strategie a Uniunii Europene pentru dezvoltarea durabilă”, prezentată la Consiliul European de la Göteborg din 15-16 iunie 2001, a identificat printre principalele

(6) În revizuirea la jumătatea perioadei a Cărții albe a Comisiei din 2001 intitulată „Pentru o Europă în mișcare – mobilitate durabilă pentru continentul nostru” din 22 iunie 2006, se anunță că Uniunea va stimula inovația ecologică, printre altele prin intermediul unor standarde europene succesive (Euro norm) și prin promovarea vehiculelor nepoluante pe piețele de achiziții publice.

⁽¹⁾ JO C 195, 18.8.2006, p. 26.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 18.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 22 octombrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 martie 2009.

⁽⁴⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

- (7) În Comunicarea sa din 7 februarie 2007 intitulată „Rezultatele revizuirii strategiei Comunității de reducere a emisiilor de CO₂ provenite de la autoturisme și de la vehiculele comerciale ușoare”, Comisia a prezentat o nouă strategie cuprinzătoare pentru a permite Uniunii să își atingă până în 2012 obiectivul său de a reduce la 120 g/km cantitatea de emisii de CO₂ provenite de la autoturisme noi. A fost propus un cadru legislativ pentru asigurarea realizării de îmbunătățiri tehnologice în cazul vehiculelor. Ar trebui instituită o serie de măsuri complementare prin care să se promoveze achiziționarea de vehicule eficiente din punctul de vedere al consumului de carburanți.
- (8) În Cartea verde a Comisiei privind transportul urban din 25 septembrie 2007 intitulată „Către o nouă cultură a mobilității urbane”, se indică sprijinul părților interesate pentru promovarea introducerii pe piață a vehiculelor nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, prin intermediul achizițiilor publice ecologice. Se afirmă că o abordare posibilă ar consta în internalizarea costurilor externe aferente funcționării vehiculelor care trebuie achiziționate, folosind drept criteriu de atribuire, pe lângă prețul vehiculului, costurile legate de consumul de energie, de emisiile de CO₂ și de emisiile de poluanți, care intervin pe toată durata de viață a vehiculului. În plus, achizițiile publice ar putea favoriza noile standarde Euro. Folosirea anticipată a vehiculelor curate ar putea, de asemenea, să amelioreze calitatea aerului în zonele urbane.
- (9) În raportul Grupului la nivel înalt CARS 21 din 12 decembrie 2005 s-a exprimat sprijinul în favoarea inițiativei Comisiei privind promovarea vehiculelor nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, cu condiția să se adopte o abordare integrată, neutră din punct de vedere tehnologic și bazată pe rezultate, care să implice constructorii de vehicule, furnizorii de petrol sau de combustibil, personalul de întreținere, clienții sau șoferii și autoritățile publice.
- (10) Grupul la nivel înalt privind competitivitatea, energia și mediul, în raportul său din 27 februarie 2007, recomandă ca la efectuarea achizițiilor publice și private, să se țină cont de costurile suportate pe toată durata de viață a vehiculelor respective și în special de eficacitatea energetică a acestora. Statele membre și Uniunea Europeană ar trebui să dezvolte și să publice o serie de orientări pentru achizițiile publice privind modalitățile prin care se poate face trecerea de la principiul de atribuire pe baza prețului celui mai mic la achiziționarea de bunuri intermediare cu un grad mai mare de durabilitate în conformitate cu Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽¹⁾ și cu Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽²⁾.
- (11) Scopul prezentei directive este să stimuleze piața vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic și în special – dat fiind că acest lucru ar avea un impact semnificativ asupra mediului – să influențeze piața vehiculelor standardizate produse în cantități mari, cum ar fi autoturismele, autobuzele, autocarele și camioanele, asigurând un nivel al cererii pentru vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic suficient de ridicat pentru a încuraja producătorii și industria să investească și să dezvolte în continuare vehicule cu un consum redus de energie și cu emisii reduse de CO₂ și de alți poluanți.
- (12) Statele membre ar trebui să informeze autoritățile contractante naționale, regionale sau locale și entitățile contractante și operatorii care oferă servicii de transport public de călători cu privire la dispozițiile legate de cumpărarea de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic.
- (13) Inițial, vehiculele nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic costă mai mult decât vehiculele convenționale. Crearea unei cereri suficiente de asemenea vehicule ar putea să constituie o garanție că economiile de scară conduc la reducerea prețurilor.
- (14) Prezenta directivă abordează necesitatea de a oferi statelor membre sprijin pentru a facilita și a structura schimburile de cunoștințe și de bune practici pentru a promova cumpărarea de vehicule nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic.
- (15) În cazul în care se aplică criteriile armonizate la nivel comunitar, achizițiile de vehicule pentru serviciile de transport public pot avea un impact semnificativ asupra pieței.
- (16) Cel mai mare impact asupra pieței, dublat de cel mai bun raport între costuri și beneficii, se obține prin includerea obligatorie a costurilor pentru consumul energetic, emisiile de dioxid de carbon și emisiile poluante, calculate pe toată durata de viață a vehiculelor, în lista criteriilor de selecție pentru achiziționarea de vehicule destinate serviciilor de transport public.
- (17) Consecventă cu domeniul de aplicare al Directivei 2004/17/CE și al Directivei 2004/18/CE și cu respectarea deplină a măsurilor de transpunere a acestor directive în dreptul național, prezenta directivă ar trebui să reglementeze vehiculele de transport rutier cumpărate de autoritățile contractante și entitățile contractante, indiferent dacă autoritățile și entitățile în cauză sunt publice sau private. În plus, prezenta directivă ar trebui să reglementeze cumpărarea de vehicule de transport rutier utilizate pentru prestarea de servicii de transport public de călători în cadrul unui contract de servicii publice, lăsând statelor membre libertatea de a exclude cumpărările minore pentru a evita sarcinile administrative inutile.

⁽¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

- (18) În conformitate cu Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (directiva-cadru)⁽¹⁾ și pentru a evita sarcinile administrative inutile, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a acorda autorităților și operatorilor o derogare de la cerințele stabilite în prezenta directivă la cumpărarea de vehicule concepute și construite pentru utilizări speciale.
- (19) Prezenta directivă ar trebui să prevadă o serie de opțiuni pentru a ține seama de impactul energetic și de mediu. Acest lucru ar permite autorităților și operatorilor care au conceput deja metode specifice pentru a satisface nevoile și condițiile locale să aplice în continuare metodele respective.
- (20) Includerea drept criterii de selecție a consumului energetic, a emisiilor de CO₂ și a emisiilor poluante nu impune costuri totale mai ridicate, ci doar anticipează costurile operaționale pe toată durata de viață a vehiculelor, bazându-se pe aceste estimări în cadrul deciziei de achiziționare. În complementaritate cu legislația referitoare la standardul european (Euro norm) care stabilește limitele maxime admisibile privind emisiile, această abordare furnizează un echivalent monetar pentru emisiile poluante efective și nu necesită instituirea unor standarde suplimentare.
- (21) La îndeplinirea cerinței de a ține cont de impactul energetic și de mediu prin stabilirea de specificații tehnice, autoritățile contractante, entitățile contractante și operatorii sunt încurajați să stabilească specificații la un nivel de performanță energetică și ecologică superior celui stabilit în legislația comunitară, având în vedere, de exemplu, standardele europene (Euro norm) care au fost deja adoptate, dar care nu au devenit încă obligatorii.
- (22) Studiul ExternE⁽²⁾, programul Comisiei intitulat „Aer curat pentru Europa”⁽³⁾ (Clean Air for Europe – CAFE) și studiul HEATCO⁽⁴⁾ cuprind informații privind costurile emisiilor de CO₂, oxizi de azot (NO_x), hidrocarburi nemetanice (NMHC) și particule. Costurile sunt apreciate la valoarea actuală pentru simplificarea procedurii de selecție.
- (23) Prezenta directivă ar trebui să definească un interval pentru costurile legate de emisiile de CO₂ și de alți poluanți, care, pe de o parte, să ofere autorităților contractante, entităților contractante și operatorilor flexibilitatea necesară pentru a ține cont de situația lor locală și, pe de altă parte, să asigure un grad adecvat de armonizare.
- (24) Aplicarea obligatorie a criteriilor pentru achiziționarea de vehicule nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic nu interzice includerea altor criterii de atribuire relevante. De asemenea, aplicarea criteriilor respective continuă să permită alegerea unor vehicule reechipate și adaptate în vederea ameliorării comportamentului lor ecologic. Astfel de criterii de atribuire relevante pot fi incluse și în achizițiile publice care intră sub incidența Directivei 2004/17/CE sau a Directivei 2004/18/CE, cu condiția să aibă legătură cu obiectul contractului, să nu limiteze libertatea de alegere a autorității contractante sau a entității contractante, să fie menționate în mod expres și să respecte principiile fundamentale ale tratatului.
- (25) Metoda de calcul al costurilor operaționale pe durata de viață pentru emisiile de poluanți în scopul aplicării deciziilor de achiziționare de vehicule, inclusiv a valorilor numerice definite în prezenta directivă, nu împiedică aplicarea altor dispoziții comunitare referitoare la costurile externe.
- (26) Reexaminările și revizuirile metodei de calcul definite în prezenta directivă ar trebui să țină cont de măsurile legislative comunitare conexe relevante și să vizeze asigurarea coerenței cu acestea.
- (27) Criteriile de atribuire energetice și de mediu ar trebui să se numere printre diversele criterii de atribuire avute în vedere de autoritățile contractante sau entitățile contractante atunci când li se solicită să ia o decizie referitoare la achiziționarea de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic.
- (28) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice autoritățile contractante și entitățile contractante să își manifeste preferința pentru cele mai noi standarde europene privind emisiile de poluanți (Euro norm) la cumpărarea de vehicule pentru servicii de transport public înainte ca standardele respective să devină obligatorii. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice autoritățile contractante și entitățile contractante să își manifeste preferința pentru carburanții alternativi, de exemplu pentru hidrogen, gazul petrolier lichefiat (GPL), gazele naturale comprimate (GNC) și biocarburanți, cu condiția să se țină cont de impactul energetic și de mediu pe întreaga durată de viață.
- (29) Ar trebui elaborate proceduri de testare standardizate la nivel comunitar pentru alte categorii de vehicule în vederea îmbunătățirii comparabilității și transparenței datelor constructorului. Constructorii ar trebui să fie încurajați să furnizeze date privind consumul de energie și emisiile de CO₂ și de alți poluanți pentru întreaga durată de viață.

(1) JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

(2) Bickel, P., Friedrich, R., ExternE. Externalities of Energy. Methodology 2005 update, Comisia Europeană, Oficiul pentru Publicații, Luxemburg, 2005.

(3) Holland M., et al., (2005a). Methodology for the Cost-Benefit Analysis for CAFE: Volume 1: Overview of Methodology. AEA Technology, Didcot, 2005.

(4) Bickel, P., et al., HEATCO Deliverable 5. Proposal for Harmonised Guidelines, Stuttgart, 2006.

- (30) Posibilitatea de a acorda sprijin public pentru cumpărarea de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, inclusiv pentru echiparea ulterioară a vehiculelor cu motoare și piese de schimb, care sunt mai performante decât prevăd standardele obligatorii de mediu, este recunoscută în orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare)⁽²⁾. Sunt, de asemenea, relevante, dispozițiile incluse în Comunicarea Comisiei intitulată „Linii directe comunitare privind ajutoarele de stat acordate întreprinderilor feroviare”⁽³⁾, în special nota de subsol 1 de la punctul 34 și nota de subsol 3 de la punctul 36. Cu toate acestea, normele din tratat, în special articolele 87 și 88, vor continua să se aplice acestui sprijin public.
- (31) Posibilitatea de a acorda sprijin public pentru promovarea dezvoltării infrastructurii necesare pentru distribuirea de carburanți alternativi este recunoscută în orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului. Cu toate acestea, normele din tratat, în special articolele 87 și 88, vor continua să se aplice acestui sprijin public.
- (32) Cumpărarea de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic oferă o oportunitate municipalităților care doresc să arate o atitudine responsabilă față de mediu. În acest context, publicarea pe internet a informațiilor privind achizițiile publice realizate în conformitate cu prezenta directivă este importantă.
- (33) Ar trebui încurajată publicarea pe internet a informațiilor pertinente privind instrumentele financiare disponibile în statele membre pentru mobilitatea urbană și promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic.
- (34) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽⁴⁾.
- (35) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să adapteze la inflație și la progresul tehnic datele pentru calcularea costurilor operaționale pe durata de viață a vehiculelor de transport rutier. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (36) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume promovarea și stimularea pieței pentru vehicule nepo-

luante și eficiente din punct de vedere energetic și îmbunătățirea contribuției sectorului de transporturi la politicile Comunității în domeniul mediului, climei și energiei, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și prin urmare, în vederea furnizării unei mase critice de vehicule care să permită industriei europene dezvoltări avantajoase în privința raportului dintre costuri și beneficii, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut în articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

- (37) Statele membre și Comisia ar trebui să promoveze în continuare vehiculele de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic. În acest context, programele operaționale naționale și regionale, definite în Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune⁽⁵⁾ ar putea juca un rol important. În plus, programe comunitare precum Civitas și Energie inteligentă – Europa ar putea contribui la îmbunătățirea mobilității urbane cu reducerea efectelor sale adverse.
- (38) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare⁽⁶⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, în măsura posibilității, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și obiectivele

Prezenta directivă impune autorităților contractante, entităților contractante, precum și anumitor operatori să țină cont de impactul energetic și de mediu pe durata de viață, inclusiv de consumul energetic, de emisiile de CO₂ și de anumiți poluanți, la cumpărarea de vehicule de transport rutier, având ca obiective promovarea și stimularea pieței vehiculelor nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic și îmbunătățirea contribuției sectorului transporturilor la politicile Comunității în domeniul mediului, climei și energiei.

Articolul 2

Derogări

Statele membre pot să acorde derogări de la cerințele prevăzute în prezenta directivă pentru contractele de cumpărare de vehicule prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din Directiva 2007/46/CE care nu fac obiectul unei omologări de tip sau unei omologări individuale pe teritoriul lor.

⁽¹⁾ JO C 82, 1.4.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO C 184, 22.7.2008, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽⁵⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽⁶⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică contractelor de cumpărare de vehicule de transport rutier încheiate de:

- (a) autorități contractante sau entități contractante în măsura în care acestea intră sub incidența obligației de a aplica procedurile de achiziție prevăzute în Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE;
- (b) operatori care îndeplinesc obligații de serviciu public în cadrul unui contract de servicii publice, în sensul Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători ⁽¹⁾, peste un prag care va fi definit de către statele membre astfel încât să nu depășească pragurile prevăzute în Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „autorități contractante” înseamnă autoritățile contractante definite la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/17/CE și la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE;
2. „entități contractante” înseamnă entitățile contractante definite la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2004/17/CE;
3. „vehicul de transport rutier” înseamnă un vehicul care se încadrează în categoriile de vehicule enumerate în tabelul 3 din anexă.

Articolul 5

Cumpărarea de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic

(1) Statele membre se asigură că, începând cu 4 decembrie 2010, toate autoritățile contractante, entitățile contractante și operatorii menționați la articolul 3 țin cont, la cumpărarea de vehicule de transport rutier, de impactul energetic și de mediu pe întreaga durată de viață în conformitate cu alineatul (2) și aplică cel puțin una dintre opțiunile prevăzute la alineatul (3).

(2) Aspectele luate în considerare pentru evaluarea impactului operațional energetic și de mediu includ cel puțin următoarele:

- (a) consumul de energie;
- (b) emisiile de CO₂; și
- (c) emisiile de NO_x, NMHC și particule.

În plus față de aspectele menționate la primul paragraf cu privire la impactul operațional energetic și de mediu, autoritățile

contractante, entitățile contractante și operatorii pot avea în vedere, de asemenea, alte aspecte ale impactului asupra mediului.

(3) Îndeplinirea cerințelor de la alineatele (1) și (2) se realizează conform următoarelor opțiuni:

- (a) prin stabilirea de specificații tehnice pentru performanța energetică și ecologică în documentația pentru cumpărarea de vehicule de transport rutier cu privire la fiecare dintre aspectele de impact avute în vedere, precum și orice alte aspecte ale impactului asupra mediului; sau
- (b) prin includerea impactului energetic și de mediu în decizia de cumpărare, astfel:

— în cazul în care se aplică o procedură de achiziție, aceasta se va realiza prin utilizarea acestor aspecte de impact drept criterii de atribuire; și

— în cazul în care aceste aspecte sunt evaluate în bani în vederea includerii în decizia de cumpărare, se va utiliza metodologia prevăzută la articolul 6.

Articolul 6

Metodologia pentru calcularea costurilor operaționale pe durata de viață

(1) În sensul articolului 5 alineatul (3) litera (b) a doua liniuță, costurile operaționale pentru consumul energetic, precum și costurile pentru emisiile de dioxid de carbon și emisiile de poluanți stabilite în tabelul 2 din anexă, aferente operării vehiculelor care fac obiectul cumpărării, sunt evaluate în bani și calculate conform metodologiei stabilite la literele următoare:

(a) costul operațional al consumului energetic pentru un vehicul, estimat pe toată durata de viață a acestuia, se calculează după cum urmează:

— în conformitate cu alineatul (2), consumul de carburant al unui vehicul per kilometru se contorizează în unități de consum energetic per kilometru, chiar dacă acesta este furnizat direct, cum este, de exemplu, cazul automobilelor electrice, sau nu. În cazul în care consumul de carburant este calculat în alte unități, acesta se convertește în consum energetic per kilometru, folosind factorii de conversie pentru conținutul energetic al diferiților carburanți menționați în tabelul 1 din anexă;

— se utilizează o singură valoare monetară per unitate energetică. Această valoare unică reprezintă cel mai scăzut cost per unitate de energie derivată din benzină sau motorină înainte de impozitare, atunci când acestea sunt folosite drept carburant pentru transport;

⁽¹⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 1.

- costul operațional al consumului energetic pentru un vehicul, estimat pe toată durata de viață a acestuia, se calculează înmulțind kilometrajul înregistrat pe durata de viață a vehiculului, ținând seama, dacă este cazul, de distanța deja parcursă, în conformitate cu alineatul (3), cu consumul de energie per kilometru, în conformitate cu prima liniuță din prezenta literă și cu costul per unitate energetică, în conformitate cu cea de-a doua liniuță din prezenta literă;
- (b) costul operațional pe durata de viață pentru emisiile de CO₂ generate de operarea unui vehicul se calculează înmulțind kilometrajul pe durata de viață a acestuia, ținând seama, dacă este cazul, de distanța deja parcursă, în conformitate cu alineatul (3), cu emisiile de CO₂ în kilograme per kilometru, în conformitate cu alineatul (2), și cu costul per kilogram preluat din intervalul specificat în tabelul 2 din anexă;
- (c) costul operațional pe durata de viață pentru emisiile de poluanți enumerați în tabelul 2 din anexă generate de un vehicul se calculează ca suma costurilor operaționale pe durata de viață pentru emisiile de oxizi de azot, de hidrocarburi nemetanice și de particule. Costul operațional pe durata de viață pentru fiecare poluant se calculează prin înmulțirea kilometrajului pe durata de viață a unui vehicul, ținând seama, dacă este cazul, de distanța deja parcursă, în conformitate cu alineatul (3), cu emisiile în grame per kilometru, în conformitate cu alineatul (2), și cu costul respectiv per gram. Acest cost se preia din valorile medii la nivelul Comunității prevăzute în tabelul 2 din anexă.
- Autoritățile contractante, entitățile contractante și operatorii menționați la articolul 3 pot aplica un cost mai mare cu condiția să nu depășească valoarea relevantă din tabelul 2 din anexă înmulțită cu factorul 2.
- (2) Consumul de carburant, precum și costurile pentru emisiile de dioxid de carbon și emisiile de poluanți stabilite în tabelul 2 din anexă per kilometru generate de operarea unui vehicul se bazează pe proceduri comunitare standardizate de testare a vehiculelor pentru vehiculele pentru care astfel de proceduri de testare sunt definite în legislația comunitară în materie de omologare de tip. Pentru vehiculele care nu fac obiectul unor proceduri comunitare standardizate de testare, comparabilitatea ofertelor se asigură prin intermediul unor proceduri de testare larg recunoscute, pe baza rezultatelor testării de către autoritate sau pe baza informațiilor furnizate de către constructor.
- (3) În cazul în care nu se specifică altfel, kilometrajul pe durata de viață a unui vehicul se preia din tabelul 3 din anexă.

Articolul 7

Adaptări la progresul tehnic

Comisia adaptează la inflație și la progresul tehnic datele pentru calcularea costurilor operaționale pe durata de viață a vehi-

culelor de transport rutier, astfel cum sunt stabilite în anexă. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 9 alineatul (2).

Articolul 8

Schimbul de bune practici

Comisia facilitează și organizează schimbul de cunoștințe și de bune practici între statele membre privind practicile pentru promovarea cumpărării de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic de către autoritățile contractante, entitățile contractante și operatorii menționați la articolul 3.

Articolul 9

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 10

Raportarea și revizuirea

- (1) La fiecare doi ani, cu începere de la 4 decembrie 2010, Comisia redactează un raport privind aplicarea prezentei directive și privind acțiunile întreprinse de statele membre pentru promovarea cumpărării de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic.
- (2) Rapoartele respective evaluează efectele prezentei directive, în special efectele opțiunilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3), precum și necesitatea unor acțiuni ulterioare, și include propuneri, după caz.

În rapoartele în cauză, Comisia compară, pentru fiecare dintre categoriile de vehicule enumerate în tabelul 3 din anexă, numerele nominale și relative ale vehiculelor cumpărate care corespund celei mai bune alternative de pe piață în ceea ce privește impactul energetic și de mediu pe toată durata vieții cu piața integrală a acestor vehicule și evaluează modul în care opțiunile prevăzute la articolul 5 alineatul (3) au afectat piața. Comisia estimează necesitatea unor acțiuni ulterioare și include propuneri, după caz.

- (3) Cel târziu la data primului raport, Comisia analizează opțiunile prevăzute la articolul 5 alineatul (3), prezintă o evaluare a metodologiei prevăzute la articolul 6 și propune adaptări corespunzătoare, dacă este necesar.

*Articolul 11***Transpunerea**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 4 decembrie 2010. Statele membre informează fără întârziere Comisia în această privință.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 12***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 13***Destinatarii**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

P. NEČAS

ANEXĂ

Date pentru calcularea costurilor operaționale pe durata de viață a vehiculelor de transport rutier

Tabelul 1: Conținutul energetic al carburanților pentru vehicule

Carburant	Conținut energetic
Motorină	36 MJ/litru
Benzină	32 MJ/litru
Gaz natural/Biogaz	33-38 MJ/Nm ³
Gaz petrolier lichefiat (GPL)	24 MJ/litru
Etanol	21 MJ/litru
Biodiesel	33 MJ/litru
Emulsii de combustibil	32 MJ/litru
Hidrogen	11 MJ/Nm ³

Tabelul 2: Costul emisiilor generate de transportul rutier (la prețurile din 2007)

CO ₂	NO _x	NMHC	Particule
0,03-0,04 EUR/kg	0,0044 EUR/g	0,001 EUR/g	0,087 EUR/g

Tabelul 3: Kilometrajul pe durata de viață a vehiculelor de transport rutier

Categoria vehiculului (Categoriile M și N în sensul Directivei 2007/46/CE)	Kilometrajul pe durata de viață
Autoturisme (M ₁)	200 000 km
Vehicule comerciale ușoare (N ₁)	250 000 km
Vehicule grele pentru transportul de mărfuri (N ₂ , N ₃)	1 000 000 km
Autobuze (M ₂ , M ₃)	800 000 km

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 28 ianuarie 2009

privind ajutorul de stat C 27/05 (ex NN 69/04) acordat în vederea achiziționării de furaje în regiunea Friuli-Venezia Giulia (articolul 6 din legea regională nr. 14 din 20 august 2003 și invitația de exprimare a interesului publicată de Camera de Comerț din Trieste)

[notificată cu numărul C(2009) 187]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(2009/382/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

după invitarea părților interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul menționat anterior,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

- (1) În urma informațiilor primite și a unei plângeri ulterioare, potrivit căreia legea regională nr. 14 din 20 august 2003 din regiunea Friuli-Venezia Giulia prevedea acordarea de fonduri Camerelor de Comerț din Trieste și din Gorizia în vederea asigurării necesarului de furaje pentru fermele afectate de seceta din 2003, serviciile Comisiei, prin scrisoarea datată 2 aprilie 2004, au solicitat autorităților italiene o serie de clarificări în acest sens.
- (2) Având în vedere că nu au primit niciun răspuns în termenul de patru săptămâni acordat autorităților italiene pentru comunicarea informațiilor solicitate, serviciile Comisiei au reamintit autorităților italiene de această problemă prin scrisoarea din 26 mai 2004.
- (3) Prin scrisoarea din 10 iunie 2004, înregistrată la 15 iunie 2004, Reprezentanța Permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a transmis serviciilor Comisiei o scrisoare a autorităților italiene, în care acestea din

urmă afirmă că au trimis Camerelor de Comerț din Trieste și din Gorizia două note, datele 30 septembrie 2003, respectiv 12 martie 2004, pentru a le atrage atenția asupra necesității de a publica o invitație de exprimare a interesului în ceea ce privește ajutoarele prevăzute la articolul 6 din legea menționată mai sus și de a informa Comisia în acest sens.

- (4) Pe baza acestor informații, prin scrisoarea din 28 iunie 2004, serviciile Comisiei au solicitat autorităților italiene să le comunice textele notelor menționate și ale invitațiilor de exprimare a interesului redactate de cele două camere de comerț. De asemenea, serviciile Comisiei au solicitat să se precizeze dacă au fost acordate ajutoare și, în caz afirmativ, să se specifice sumele și modalitățile de acordare.
- (5) Prin scrisoarea din 27 septembrie 2004, înregistrată la 29 septembrie 2004, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei textele și informațiile solicitate prin scrisoarea din 28 iunie 2004.
- (6) Având în vedere faptul că, din informațiile menționate mai sus, rezulta clar că invitația de exprimare a interesului lansată de Camera de Comerț din Trieste fusese deja publicată și urmată de efecte și că, în plus, ajutoarele pe care camerele de comerț ar fi putut să le acorde sau pe care le acordaseră nu erau prevăzute de dispozițiile sistemului general de ajutoare al camerelor de comerț, aprobat de Comisie în cadrul dosarului de ajutor N 241/01, serviciile Comisiei au decis să deschidă un dosar de ajutor nenotificat cu numărul NN 69/04.

- (7) Prin scrisoarea din 12 noiembrie 2004, serviciile Comisiei au solicitat autorităților italiene informații suplimentare privind ajutoarele în cauză.
- (8) În aceeași zi, Comisia a primit de la autoritățile italiene o scrisoare conținând informații care veneau în completarea celor solicitate prin scrisoarea din 28 iunie 2004 (a se vedea considerentul 4).
- (9) Prin scrisoarea din 6 ianuarie 2005, înregistrată la 11 ianuarie 2005, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a transmis Comisiei o scrisoare prin care autoritățile italiene solicitau prelungirea termenului acordat pentru furnizarea de informații suplimentare privind ajutoarele respective, în scopul reexaminării legislației regionale în cauză.
- (10) Prin scrisoarea din 25 ianuarie 2005, serviciile Comisiei au acceptat prelungirea termenului cu o lună.
- (11) Prin scrisoarea din 21 februarie 2005, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a transmis Comisiei o scrisoare a autorităților italiene, potrivit căreia Camera de Comerț din Gorizia nu acordase ajutoarele prevăzute și renunța la acordarea acestora (această scrisoare era însoțită de o decizie a respectivei Camere de Comerț, care confirma această informație).
- (12) Prin scrisoarea din 28 februarie 2005, înregistrată la 1 martie 2005, și prin cea din 30 martie 2005, înregistrată la 31 martie 2005, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a transmis Comisiei informații suplimentare privind ajutoarele acordate de Camera de Comerț din Trieste.
- (13) Prin scrisoarea din 22 iulie 2005 ⁽¹⁾, Comisia a informat Italia asupra deciziei de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește ajutorul în vederea achiziționării de furaje prevăzut la articolul 6 din legea regională nr. 14 din 20 august 2003 și care făcea obiectul invitației de exprimare a interesului, publicată de Camera de Comerț din Trieste.
- (14) Decizia de deschidere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile referitoare la măsurile în cauză.
- (15) Comisia nu a primit nicio observație din partea celor interesați.

II. DESCRIERE

- (16) Articolul 6 din legea regională nr. 14 din 20 august 2003 din Friuli-Venezia Giulia (denumită în continuare „legea regională nr. 14”) prevede că administrația regională are dreptul de a acorda o finanțare extraordinară în valoare de 170 000 EUR Camerei de Comerț, Industrie, Artizanat și Agricultură din Trieste și de 80 000 EUR Camerei de Comerț, Industrie, Artizanat și Agricultură din Gorizia, pentru a răspunde nevoilor excepționale legate de alimentația animalelor din exploatațile agricole cu ferme zootehnice afectate de seceta din 2003 și situate în zone care nu sunt deservite de sisteme de irigație comune.
- (17) Invitația de exprimare a interesului publicată de Camera de Comerț din Trieste prevede un sprijin financiar pentru fermele zootehnice din provincia Trieste care au fost afectate de seceta din 2003 și care, pentru că nu și-au putut iriga suprafețele în lipsa unui sistem de irigație comun, au înregistrat o pierdere de producție de cel puțin 20 % în zonele defavorizate sau de 30 % în alte zone. Acest sprijin se traduce printr-un ajutor în vederea achiziționării de furaje necesare pentru alimentația animalelor.
- (18) Ajutorul se acordă pe baza facturilor aferente achizițiilor de furaje efectuate în perioada 1 mai-20 noiembrie 2003 și acoperă cantitatea de furaje necesară pentru a satisface cerințele nutriționale calculate pe unitate vită mare (denumită în continuare „UVM”) din cadrul exploatației și aparținând fermierului. UVM reprezintă bovinele, ovinele, caprinele și cabalinele de povară sau destinate sacrificării; în cazul animalelor destinate sacrificării, se iau în considerare numai cele crescute de fermieri ca activitate principală sau de crescători direcți înscriși în evidențele INPS (Institutul Național al Asigurărilor Sociale) pentru sectorul agricol. Termenul „furaj” desemnează orice tip de fân uscat.
- (19) Ajutoarele pot fi acordate până la epuizarea fondului creat în acest scop, de acestea putând beneficia orice exploatație din provincia Trieste care solicită acest lucru.
- (20) Cantitatea maximă de furaj rambursabil per UVM este stabilită la 15 chintale. Prețul de referință utilizat pentru calcularea ajutorului este fixat la 20 EUR, fără TVA. În cazul în care numărul de cereri depășește previziunile, ajutorul individual per UVM se va reduce proporțional.
- (21) În cazul în care fermele zootehnice beneficiare solicită și obțin alte ajutoare pentru pierderile cauzate de seceta din 2003, valoarea ajutorului prevăzut în invitația de exprimare a interesului se va reduce în consecință.

⁽¹⁾ A se vedea scrisoarea SG(2005)-Grefa D/203816.

⁽²⁾ JO C 233, 22.9.2005, p. 5.

III. DESCHIDEREA PROCEDURII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 88 ALINEATUL (2) DIN TRATAT

- (22) Comisia a deschis procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din tratat, deoarece avea dubii cu privire la compatibilitatea măsurilor de ajutor în cauză cu piața comună. Dubiile au fost suscitade de următoarele elemente:
- (a) pe baza dispozițiilor de care avea cunoștință, Comisia nu putea considera că pragurile pierderilor au fost stabilite cu respectarea strictă a dispozițiilor de la punctul 11.3 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru sectorul agricol ⁽¹⁾ (denumite în continuare „Orientările”) și deci nu putea exclude posibilitatea ca ajutorul să fi fost aprobat și pentru anumiți agricultori care nu ar fi putut beneficia de el, dacă pragurile de pierdere ar fi fost calculate astfel cum se indică la punctul menționat mai sus;
 - (b) nici metoda utilizată pentru calcularea ajutorului propriu-zis nu corespundea cu cea prevăzută la punctul 11.3 din Orientări, deoarece se baza doar pe un parametru de prețuri pe unitate de greutate achiziționată; de asemenea, ajutorul trebuia acordat pe baza facturilor aferente achiziției de furaje, însă, în invitația de exprimare a interesului lansată de Camera de Comerț din Trieste, nu se preciza că achizițiile trebuiau să se limiteze la cantitatea de furaje pierdută efectiv din cauza secetei;
 - (c) de asemenea, în conformitate cu punctul 11.3 din Orientări, din valoarea ajutorului ar trebui deduse eventualele plăți directe, însă autoritățile italiene nu au furnizat nicio informație în acest sens; așadar, nu putea fi exclus riscul de supracompensare a pierderilor înregistrate;
 - (d) în conformitate cu același punct din Orientări, din valoarea ajutorului acordat ar trebui deduse eventualele sume primite cu titlu de asigurare și ar trebui să se țină seama de cheltuielile curente care nu au fost suportate de agricultor, de exemplu, în cazul în care nu s-a putut strânge recolta; însă autoritățile italiene nu au furnizat nicio informație în acest sens, ceea ce întărește și mai mult dubiile exprimate cu privire la riscul de supracompensare.

IV. OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR ITALIENE

- (23) Prin scrisoarea din 26 septembrie 2005, înregistrată la 27 septembrie 2005, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a transmis Comisiei observațiile autorităților italiene în urma deschiderii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește ajutoarele în cauză.
- (24) În observațiile sus-menționate, autoritățile italiene precizează, în primul rând, faptul că seceta din 2003 a fost declarată „condiție meteorologică nefavorabilă” de

către regiunea Friuli-Venezia Giulia, prin decretul președintelui regiunii nr. 0329/Pres. din 16 septembrie 2003, condiție confirmată de datele meteorologice de la observatorul meteorologic regional, și a făcut obiectul unui dosar de ajutor de stat notificat Comisiei și aprobat de aceasta (dosarul N 262/04).

- (25) Autoritățile italiene recunosc, totodată, faptul că metoda utilizată de Camera de Comerț din Trieste pentru calcularea pierderilor înregistrate de agricultorii din provincia Trieste nu respectă dispozițiile de la punctul 11.3 din Orientări. Autoritățile precizează totuși că, după deschiderea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat, Camera de Comerț din Trieste a stabilit pragurile pierderilor de producție, în cazul fiecărei exploatații care a beneficiat de ajutoare (43 de exploatații), pe baza unei comparații între nivelurile medii ale producției de furaje pe o perioadă de trei ani cuprinsă între 2000-2002 (în care nu s-au acordat compensații pentru pierderile cauzate de condiții meteorologice nefavorabile) și cantitățile de furaje recoltate în 2003. Conform declarațiilor autorităților sus-menționate, datele colectate le-au permis să constate că, în toate cazurile, pierderile depășeau pragurile minime prevăzute pentru a putea beneficia de ajutor (20 % în zonele defavorizate și 30 % în alte zone).
- (26) Autoritățile italiene adaugă, de asemenea, că au luat măsuri pentru calcularea valorii ajutorului care ar fi putut fi acordată în conformitate cu Orientările. În acest scop, autoritățile italiene au folosit datele din decizia Consiliului Regional nr. 1535 din 23 mai 2003 în ceea ce privește cantitatea medie și prețul mediu al furajelor în perioada de trei ani cuprinsă între 2000-2002. Din valoarea obținută, acestea au scăzut producția efectivă declarată de fiecare exploatație pentru anul 2003, înmulțită cu prețul mediu pentru anul în cauză. Autoritățile italiene au inclus toate calculele efectuate într-un tabel care prezintă valorile ajutoarelor acordate, valorile ajutoarelor care ar fi putut fi aprobate în conformitate cu Orientările și valorile ajutoarelor de minimis care mai pot fi acordate beneficiarilor de ajutoare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului de minimis în sectorul agricol și în sectorul pescuitului ⁽²⁾. Din tabelul menționat rezultă că, dacă se cumulează ajutorul de minimis cu ajutoarele care pot fi acordate în conformitate cu Orientările, numai doi agricultori au primit compensații excesive pentru pierderile înregistrate, pe care autoritățile italiene s-au angajat să le recupereze.
- (27) În ceea ce privește celelalte dubii exprimate de Comisie în cadrul deschiderii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat, autoritățile italiene precizează că beneficiarii ajutoarelor în cauză nu au obținut ajutoare directe pentru furaje, nici eventuale sume cu titlu de asigurare. Autoritățile precizează, de asemenea, că cheltuielile aferente recoltării și transportului furajelor au fost suportate oricum de beneficiari, deoarece s-a obținut totuși o producție furajeră.

⁽¹⁾ JO C 28, 1.2.2000, p. 2.

⁽²⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4.

(28) În fine, autoritățile italiene declară că toți agricultorii care au beneficiat de ajutorul în cauză au fost informați asupra deschiderii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește măsura în cauză.

V. EVALUARE

(29) În temeiul articolului 87 alineatul (1) din tratat, sunt incompatibile cu piața comună, în măsura în care afectează schimburile dintre statele membre, ajutoarele acordate de către state sau care provin din fondurile publice, indiferent de forma acestora, care, prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției de anumite bunuri, denaturează sau amenință să denatureze concurența. Ajutoarele prevăzute de legea regională nr. 14 corespund acestei definiții, în sensul că sunt acordate de un organism local, favorizează producția de anumite bunuri (producția animalieră, întrucât ajutorul pentru achiziționarea de furaje permite asigurarea hranei pentru animale) și pot să denatureze concurența și să afecteze schimburile intracomunitare, ținând seama de poziția ocupată de Italia în ceea ce privește producția menționată (de exemplu, Italia a asigurat 13,3 % din producția comunitară de carne bovină în 2006, ceea ce o situează pe locul al treilea din Uniune la producția respectivă).

(30) Totuși, în cazurile prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) din tratat, anumite măsuri pot fi considerate, prin derogare, compatibile cu piața comună.

(31) În speță, ținând seama de natura ajutoarelor în cauză (ajutoare menite să despăgubească agricultorii pentru pierderile înregistrate ca urmare a condițiilor meteorologice nefavorabile), singura derogare aplicabilă este cea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, în temeiul căreia pot fi considerate compatibile cu piața comună ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, cu condiția ca acestea să nu afecteze condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun [derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (2) litera (b) din tratat se aplică în cazul dezastrelor naturale propriu-zise, nu și în cazul evenimentelor asimilabile acestora; conform prevederilor din Orientări, Comisia a considerat întotdeauna că seceta în sine nu poate fi considerată dezastru natural în sensul articolului 87 alineatul (2) litera (b) din tratat].

(32) Pentru a putea aplica derogarea menționată mai sus, ajutoarele în cauză, ilegale în temeiul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE⁽¹⁾ (în prezent articolul 88 din tratat), trebuie analizate pe baza criteriilor obiective prevăzute de instrumentele de reglementare în vigoare la data la care a fost acordat ajutorul, conform dispozițiilor din Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile evaluării ajutoarelor de stat ilegale⁽²⁾.

(33) În cazul de față, regulile aplicabile ajutoarelor în cauză la data acordării acestora sunt cele prevăzute la punctul 11.3 din Orientări. În conformitate cu punctul menționat:

(a) pagubele trebuie să atingă un anumit prag, fixat la 20 % din producția normală în zonele defavorizate și 30 % în alte zone; calcularea pierderilor se efectuează pentru fiecare exploatare în parte;

(b) pragurile menționate mai sus trebuie determinate pe baza comparației dintre producția brută pentru culturile respective din anul în cauză și producția anuală brută dintr-un an normal; aceasta din urmă se calculează, în general, luând ca referință producția brută medie din ultimele trei campanii, excluzând anii în care s-au acordat compensații ca urmare a condițiilor meteorologice nefavorabile; pot fi acceptate metode alternative de calculare a producției normale, inclusiv valori de referință regionale, cu condiția ca acestea să fie reprezentative și să nu fie bazate pe producții excesiv de ridicate;

(c) pentru a evita acordarea unor compensații excesive, suma care se poate plăti ca ajutor nu trebuie să depășească producția medie din perioada normală, înmulțită cu prețul mediu din aceeași perioadă, din care se scade producția efectivă din anul în care a avut loc evenimentul, înmulțită cu prețul mediu din anul respectiv;

(d) din valoarea ajutorului se scad, de asemenea, eventualele plăți directe;

(e) din valoarea ajutorului se scad eventualele sume primite în cadrul unor scheme de asigurare; de asemenea, este necesar să se țină seama de cheltuielile normale care nu au fost suportate de agricultor, ca în cazul în care nu este necesară strângerea recoltei.

(34) În ceea ce privește respectarea primelor două condiții, Comisia observă că autoritățile italiene au stabilit existența unei situații de secetă bazându-se pe informații meteorologice corespunzătoare. În ceea ce privește valoarea pagubelor cauzate de condițiile meteorologice nefavorabile menționate mai sus, Comisia constată în primul rând că înseși autoritățile italiene recunosc că metoda utilizată pentru calcularea pierderilor înregistrate de agricultorii din provincia Trieste nu respectă dispozițiile de la punctul 11.3 din Orientări. Comisia nu poate decât să confirme această constatare, întrucât invitația de exprimare a interesului publicată de Camera de Comerț din Trieste prevede doar pragul de pierderi de la care poate fi acordat ajutorul, fără a preciza modalitatea de determinare a pierderilor în cauză.

⁽¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽²⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

- (35) Acestea fiind spuse, din informațiile comunicate de autoritățile italiene în urma deschiderii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat, rezultă că, prin aplicarea metodei prevăzute la punctul 11.3 din Orientări, adică, în cazul de față, o comparație între producția medie de furaje din perioada 2000-2002 (ani în care nu s-a acordat nicio despăgubire pentru pierderi înregistrate din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile) și producția de furaje din 2003, pierderile depășeau pragurile minime prevăzute pentru a putea beneficia de ajutor (20 % în zonele defavorizate și 30 % în alte zone) în cazul fiecărei exploatații careia i s-a acordat despăgubiri.
- (36) În ceea ce privește metoda de calculare a ajutorului propriu-zis (și deci respectarea celei de a treia condiții menționate mai sus), Comisia observă că metoda aplicată în cazul de față nu corespunde cu cea prevăzută de Orientări, întrucât ajutoarele au fost acordate pe baza facturilor aferente achizițiilor de furaje efectuate în perioada 1 mai-20 noiembrie 2003 și acopereau cantitatea de furaje necesară pentru a satisface necesitățile normale de hrană per UVM din cadrul exploatației, în timp ce, conform Orientărilor, suma plătită ca ajutor nu trebuie să depășească media producției din perioada normală, înmulțită cu prețul mediu din aceeași perioadă, din care se scade producția efectivă din anul în care a avut loc evenimentul, înmulțită cu prețul mediu din anul respectiv.
- (37) Informațiile comunicate de autoritățile italiene în urma deschiderii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat demonstrează că metoda de calcul aplicată de Camera de Comerț din Trieste a permis, în anumite cazuri (12 cazuri din 43), plățirea unui ajutor a cărui valoare depășea valoarea rezultată în urma aplicării metodei de calcul prevăzute în Orientări.
- (38) Având în vedere că metoda de calcul a Camerei de Comerț din Trieste permite, în peste 25 % din totalul cazurilor, depășirea valorii care poate fi acordată ca ajutor în conformitate cu punctul 11.3 din Orientări, Comisia nu poate accepta această metodă.
- (39) În ceea ce privește condițiile prevăzute la punctul 11.3 din Orientări (deci respectarea celei de a patra și celei de a cincea condiții din cele menționate mai sus), Comisia ia act de informațiile furnizate de autoritățile italiene, conform cărora beneficiarii ajutoarelor în cauză nu au primit ajutoare directe în ceea ce privește furajele, nici eventuale sume cu titlu de asigurare, iar cheltuielile aferente recoltării și transportului furajelor au fost suportate de beneficiari, întrucât s-a obținut totuși o producție furajeră. Din aceste precizări rezultă că, în cazul de față, condițiile sus-menționate nu sunt pertinente.

VI. CONCLUZIE

- (40) Ținând seama de observațiile de mai sus, Comisia nu poate considera că sunt satisfăcute toate condițiile prevăzute la punctul 11.3 din Orientări, întrucât, astfel cum se indică la punctul 38, metoda folosită de Camera de Comerț din Trieste pentru calcularea ajutoarelor duce, în numeroase cazuri, la depășirea sumelor care ar fi putut fi acordate fără să implice riscuri de supracompensare.
- (41) Ajutoarele acordate de Camera de Comerț din Trieste în vederea achiziționării de furaje în urma secetei din 2003 nu pot beneficia, așadar, de derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat în ceea ce privește partea care depășește valoarea care ar fi putut beneficia de derogarea respectivă, dacă s-ar fi utilizat metoda de calculare a ajutoarelor prevăzută la punctul 11.3 din Orientări. Partea din ajutor care nu depășește valoarea menționată este însă compatibilă cu piața comună, întrucât satisface toate condițiile stabilite de Orientări.
- (42) În temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, în ceea ce privește deciziile negative în cazurile de ajutoare ilegale, Comisia decide că statul membru în cauză trebuie să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar. Prin urmare, Italia trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a recupera ajutoarele acordate de la beneficiari. Conform dispozițiilor de la punctul 42 din Comunicarea Comisiei „Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil”⁽¹⁾, Italia dispune de un termen de patru luni, cu începere de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, pentru a duce la îndeplinire dispozițiile acesteia. Ajutoarele care trebuie recuperate includ dobânzile calculate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului⁽²⁾.
- (43) Cu toate acestea, se consideră că ajutoarele acordate în baza prezentului sistem de ajutoare și care, la momentul acordării, satisfac condițiile prevăzute de un regulament al Comisiei adoptat în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului⁽³⁾ (regulamentul de minimis) nu reprezintă ajutor de stat în temeiul articolului 87 alineatul (1) din tratat.
- (44) Punctul 49 din Comunicarea Comisiei „Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil” prevede că, pentru stabilirea sumei exacte a ajutorului de recuperat de la fiecare beneficiar în parte în cadrul sistemului, statul membru poate să aplice criteriile de minimis aplicabile la data acordării ajutorului ilegal și incompatibil care face obiectul deciziei de recuperare.

⁽¹⁾ JO C 272, 15.11.2007, p. 11.

⁽²⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 142, 14.5.1998, p. 1.

(45) La data acordării ajutoarelor de către Camera de Comerț din Trieste, încă nu existau normele comunitare privind ajutoarele de minimis în sectorul agricol.

(46) Primele dispoziții comunitare adoptate în materie sunt cele cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 1860/2004.

(47) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, ajutoarele care, pe o perioadă de trei ani, nu depășesc suma de 3 000 EUR per beneficiar (această sumă incluzând ajutorul de minimis acordat întreprinderii) nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre, nu denaturează și nici nu amenință să denatureze concurența, neîntrând astfel în sfera de aplicare a articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(48) În temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, se aplică același principiu pentru ajutoarele acordate înainte de intrarea în vigoare a regulamentului menționat, în cazul în care acestea din urmă satisfac toate condițiile prevăzute la articolele 1 și 3.

(49) În cazul de față, se va considera că ajutoarele individuale care nu au depășit suma de 3 000 EUR nu reprezintă ajutoare de stat în temeiul articolului 87 alineatul (1) din tratat, dacă, la momentul acordării, acestea respectau prevederile articolelor 1, 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004. Cele afirmate mai sus se aplică exclusiv sumelor care nu depășesc 3 000 EUR și care au fost plătite efectiv în cadrul sistemului în cauză. Autoritățile italiene nu pot considera că numărul cazurilor de recuperare ar putea fi limitat scăzând, în cele 12 cazuri de supracompensare, suma pe care fiecare parte interesată ar fi putut să o primească în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, întrucât, dacă suma ajutorului acordat în cadrul sistemului depășește pragul maxim de minimis, aceasta nu poate beneficia de prevederile regulamentului de minimis, nici pentru partea care nu depășește pragul maxim menționat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sistemul de ajutoare pentru achiziționarea de furaje aplicat ilegal de Camera de Comerț din Trieste (Italia, regiunea Friuli-Venezia Giulia), cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, este incompatibilă cu piața comună, în măsura în care permite depășirea valorilor ajutorului, calculate conform metodei de calcul prevăzute la punctul 11.3 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat din sectorul agricol. Ajutoarele acordate în cadrul sistemului menționat mai sus sunt compatibile cu piața comună în limita valorii calculate conform metodei de calcul prevăzute la punctul 11.3 din Orientările sus-menționate și sunt incompatibile în ceea ce privește partea care depășește valoarea respectivă.

Articolul 2

Ajutorul individual acordat în cadrul sistemului menționat la articolul 1 nu reprezintă ajutor, dacă, la data acordării, satisface condițiile stabilite de regulamentul adoptat în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98, în vigoare la data acordării ajutorului.

Articolul 3

(1) Camera de Comerț din Trieste (Italia) procedează la recuperarea de la beneficiari a ajutorului incompatibil, acordat în cadrul sistemului menționat la articolul 1.

(2) Sumele de recuperat sunt purtătoare de dobândă începând de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la data recuperării lor efective.

(3) Dobânzile se calculează conform formulei de calcul a dobânzii compuse în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 și cu Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei ⁽¹⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004.

Articolul 4

(1) Recuperarea ajutorului acordat în cadrul sistemului menționat la articolul 1 este imediată și efectivă.

(2) Italia asigură aplicarea prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 5

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Italia transmite următoarele informații:

(a) valoarea totală (principal și dobânzi) care trebuie recuperată de la fiecare beneficiar;

(b) descrierea detaliată a măsurilor adoptate deja și a celor prevăzute pentru conformarea cu prezenta decizie;

(c) documentele care atestă că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

(2) Italia informează Comisia cu privire la derularea măsurilor naționale adoptate în vederea aplicării prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului acordat în cadrul sistemului menționat la articolul 1. Italia transmite imediat, la solicitarea Comisiei, informațiile referitoare la măsurile adoptate deja și prevăzute în vederea respectării prezentei decizii. Italia furnizează, de asemenea, informații detaliate privind valoarea ajutoarelor și a dobânzilor pe care le-a recuperat deja de la beneficiari.

⁽¹⁾ JO L 82, 25.3.2008, p. 1.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Italiei.

Adoptată la Bruxelles, 28 ianuarie 2009.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 14 mai 2009

de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului asupra importurilor de glifosat originare din Republica Populară Chineză

(2009/383/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulament de bază”) și în special articolul 14 alineatul (4),

după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) În urma unei anchete de reexaminare efectuate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază („ancheta de reexaminare”), Consiliul a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004⁽²⁾, o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de glifosat originare din Republica Populară Chineză, încadrate în prezent la codurile ex 2931 00 95 (cod TARIC 2931 00 95 82) și ex 3808 93 27 (cod TARIC 3808 93 27 19) (produsul în cauză), extinsă la importurile de glifosat expediate din Malaezia (indiferent dacă sunt sau nu declarate ca fiind originare din Malaezia) (coduri TARIC 2931 00 95 81 și 3808 93 27 11), cu excepția celor produse de Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaezia (cod TARIC adițional A 309), și extinsă la importurile de glifosat expediate din Taiwan (indiferent dacă sunt declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan) (coduri TARIC 2931 00 95 81 și 3808 93 27 11), cu excepția celor produse de Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taiwan (cod TARIC adițional A 310). Nivelul taxei antidumping este 29,9 %.
- (2) AUDACE, o asociație a utilizatorilor și distribuitorilor produsului în cauză, a transmis informații privind o modificare a condițiilor de piață care a avut loc după expirarea perioadei anchetei de reexaminare (și anume după perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2002 și 31 decembrie 2002) și a susținut că o astfel de evoluție ar justifica suspendarea măsurilor în vigoare, în

conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia a examinat dacă o astfel de suspendare era justificată.

B. MOTIVE

- (3) Articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că, în interesul Comunității, măsurile antidumping pot fi suspendate în baza motivelor conform cărora condițiile de piață s-au modificat temporar într-o măsură în care nu s-ar înregistra un prejudiciu ca urmare a unei asemenea suspendări, cu condiția de a oferi industriei comunitare posibilitatea de a face observații și de a lua în considerare aceste observații. Articolul 14 alineatul (4) specifică totodată că măsurile antidumping în cauză pot fi reinstituite în orice moment, în cazul în care motivul suspendării nu mai este aplicabil.
- (4) În ceea ce privește industria comunitară, s-a remarcat că situația ei s-a îmbunătățit până în prima jumătate a anului 2008. Ca urmare a unei creșteri semnificative a prețurilor pe piața comunitară, a unei creșteri a volumului și valorii vânzărilor, precum și a stabilității relative a costurilor de producție, profiturile, exprimate ca un procentaj din cifra de afaceri, au crescut substanțial. Aceste tendințe pozitive sunt confirmate de date mai recente referitoare la principalul producător din Comunitate, care reprezintă cea mai mare parte a volumului producției și vânzărilor din industria comunitară de resort. În baza informațiilor actuale privind piața, se estimează că situația nu se va schimba în mod considerabil în cazul unei suspendări a măsurilor.
- (5) Industria comunitară a confirmat că, în prezent, nivelul prețurilor practicate de ea pe piața comunitară a rămas în general constant, cu toate că, din luna iulie 2008, prețurile exporturilor din Republica Populară Chineză au scăzut semnificativ.
- (6) Creșterea capacității de producție și a cantităților produse în Republica Populară Chineză ar putea duce, pe termen mediu și lung, la scăderea prețurilor glifosatului în UE. Totuși, informațiile actuale sugerează că acest efect ar trebui să fie atenuat în mare parte printr-o tendință crescătoare a cererii la nivel mondial.
- (7) Nu s-a constatat existența unor indicații potrivit cărora suspendarea nu ar fi în interesul Comunității.

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 303, 30.9.2004, p. 1.

- (8) În concluzie, ținând cont de schimbarea temporară a condițiilor de piață, și în special de nivelul actual al prețurilor de pe piața comunitară, coroborat cu nivelurile actuale ridicate ale profitului în industria comunitară în pofida scăderii, în ultimele luni, a prețurilor la export din Republica Populară Chineză, se consideră că este improbabil ca prejudiciile legate de importurile produsului în cauză originar din Republica Populară Chineză să reapară ca urmare a suspendării. În consecință, se propune suspendarea pe o perioadă de nouă luni a măsurilor în vigoare, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază.

C. CONSULTAREA CU INDUSTRIA COMUNITARĂ

- (9) În conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază, Comisia a informat industria comunitară cu privire la intenția sa de a suspenda măsurile antidumping în vigoare. Industriei comunitare i s-a oferit posibilitatea de a face observații, care au fost luate în considerare.

D. CONCLUZIE

- (10) Prin urmare, Comisia consideră că sunt îndeplinite toate cerințele pentru suspendarea taxei antidumping instituite asupra produsului în cauză, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază. În consecință, ar trebui suspendate pe o perioadă de nouă luni măsurile antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004.
- (11) În cazul în care situația care a dus la suspendare se modifică, Comisia poate reinstitui măsurile antidumping prin abrogarea imediată a suspendării taxelor antidumping,

DECIDE:

Articolul 1

Taxa antidumping definitivă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 importurilor de glifosat având codurile CN ex 2931 00 95 (cod TARIC 2931 00 95 82) și ex 3808 93 27 (cod TARIC 3808 93 27 19) originare din Republica Populară Chineză, extinsă la importurile de glifosat expediate din Malaezia (indiferent dacă sunt sau nu declarate ca fiind originare din Malaezia) (coduri TARIC 2931 00 95 81 și 3808 93 27 11), cu excepția celor produse de Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaezia (cod TARIC adițional A 309), și extinsă la importurile de glifosat expediate din Taiwan (indiferent dacă sunt declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan) (coduri TARIC 2931 00 95 81 și 3808 93 27 11), cu excepția celor produse de Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taiwan (cod TARIC adițional A 310), se suspendă pentru o perioadă de nouă luni.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 14 mai 2009.

Pentru Comisie

Catherine ASHTON
Membru al Comisiei

RECOMANDĂRI

COMISIE

RECOMANDAREA COMISIEI

din 30 aprilie 2009

privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/384/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 211 a doua liniuță,

întrucât:

- (1) Asumarea excesivă de riscuri în sectorul serviciilor financiare și mai ales în cadrul băncilor și al firmelor de investiții a contribuit la falimentul unor întreprinderi financiare și la crearea de probleme sistemice în statele membre și la nivel mondial. Aceste probleme s-au extins la nivelul întregii economii și au generat costuri ridicate pentru societate.
- (2) Deși practicile de remunerare necorespunzătoare din sectorul serviciilor financiare nu au constituit principala cauză a crizei financiare din 2007 și 2008, există un consens general cu privire la faptul că acestea au indus riscuri excesive, generând pierderi considerabile pentru unele întreprinderi financiare importante.
- (3) Practicile de remunerare aplicate de o mare parte a întreprinderilor din sectorul serviciilor financiare au fost contrare principiilor unui management al riscurilor riguros și eficient. Aceste practici erau orientate către recompensarea profitului obținut pe termen scurt și ofereau salariaților stimulente pentru a se implica în mod nejustificat în activități cu grad mare de risc, care generau venituri sporite pe termen scurt, dar, pe termen lung, expuneau întreprinderile financiare la pierderi potențiale de o mai mare anvergură.
- (4) În principiu, dacă sistemele de control și de management al riscurilor ar fi solide și foarte eficiente, atunci stimulentele pentru asumarea riscurilor oferite de practicile de remunerare ar ține cont de nivelul de toleranță la risc al întreprinderii financiare respective. În realitate, însă, toate sistemele de control și de management al riscurilor au anumite limite, astfel că, așa cum a demonstrat criza financiară, ele pot eșua în efortul de gestionare a

riscurilor create de stimulente inadecvate, ca urmare a gradului sporit de complexitate a riscurilor și a diferitelor modalități în care se pot asuma acestea. În consecință, simpla separare funcțională între unitățile operaționale și salariații care răspund de sistemele de control și de management al riscurilor este necesară, dar nu mai este suficientă.

- (5) Crearea de stimulente adecvate chiar în cadrul sistemului de remunerare ar trebui să reducă presiunea la nivelul managementului riscurilor și să crească probabilitatea ca aceste sisteme să devină eficiente. Prin urmare, este necesar să se stabilească anumite principii care să stea la baza unor politici de remunerare solide.
- (6) Având în vedere presiunile concurențiale din sectorul serviciilor financiare, precum și faptul că multe întreprinderi financiare desfășoară activități transfrontaliere, este important să se garanteze aplicarea uniformă în statele membre a principiilor unei politici de remunerare solide. Cu toate acestea, este recunoscut faptul că, pentru ca principiile unei politici de remunerare solide să fie mai eficiente, ele trebuie să fie implementate la nivel global și în mod coerent.
- (7) În Comunicarea sa către Consiliul European de primăvară, intitulată „Stimularea redresării economice europene”⁽¹⁾, Comisia a prezentat un plan de refacere și menținere a unui sistem financiar stabil și fiabil. Mai exact, Comisia a anunțat că va prezenta o nouă recomandare privind remunerarea în sectorul serviciilor financiare, pentru a îmbunătăți managementul riscurilor în cadrul întreprinderilor financiare și pentru a asigura condiționarea stimulentei acordate de sustenabilitatea rezultatelor.
- (8) Prezenta recomandare stabilește principii generale aplicabile politicii de remunerare din sectorul serviciilor financiare și ar trebui să se aplice tuturor întreprinderilor financiare care operează în acest sector.

⁽¹⁾ COM(2009) 114.

- (9) Aceste principii generale pot fi mai pertinente pentru anumite categorii de întreprinderi financiare decât pentru altele, în lumina reglementărilor existente și a practicilor comune din sectorul serviciilor financiare. Aceste principii ar trebui să se aplice în paralel cu alte reguli sau reglementări care guvernează un anumit sector financiar. Mai concret, nu ar trebui incluse tarifele și comisioanele primite de intermediari și de furnizorii de servicii externe în cazul activităților externalizate, deoarece practicile de compensare legate de aceste tarife și comisioane sunt deja parțial acoperite de regimuri specifice, mai exact de Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾ și de Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări ⁽²⁾. Mai mult, prezenta recomandare nu aduce atingere drepturilor partenerilor sociali în cazul negocierilor colective, acolo unde este cazul.
- (10) În cazul întreprinderilor financiare ale căror valori mobiliare sunt acceptate pentru tranzacționare pe o piață reglementată în sensul Directivei 2004/39/CE în unul sau în mai multe state membre, prezenta recomandare se aplică în completarea Recomandării 2004/913/CE a Comisiei din 14 decembrie 2004 de încurajare a instituirii unui regim corespunzător de remunerare a directorilor societăților cotate ⁽³⁾ și a Recomandării 2009/385/CE a Comisiei din 30 aprilie 2009 de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate ⁽⁴⁾.
- (11) Politica de remunerare a unei întreprinderi financiare ar trebui să fie legată și de dimensiunile întreprinderii respective, precum și de natura și de complexitatea activităților sale.
- (12) Ar trebui să se adopte o politică de remunerare care să țină cont de riscuri, să fie conformă principiilor unui management al riscurilor eficient și să nu presupună o expunere excesivă la riscuri.
- (13) Politica de remunerare ar trebui să acopere acele categorii de salariați ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al respectivei întreprinderi financiare. În scopul evitării stimulentei pentru asumarea excesivă de riscuri, ar trebui adoptate măsuri speciale în ceea ce privește remunerarea acestor categorii de salariați.
- (14) Politica de remunerare ar trebui să aibă drept scop alinierea obiectivelor personale ale salariaților la interesele pe termen lung ale întreprinderii financiare respective. Evaluarea componentelor remunerării care depind de performanță ar trebui să se bazeze pe rezultatele pe termen lung și să ia în calcul principalele riscuri asociate rezultatelor respective. Evaluarea performanței ar trebui realizată într-un cadru multianual, de exemplu de trei până la cinci ani, pentru a garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen lung, iar plata efectivă a componentelor care depind de performanță din cadrul remunerăției se face pe întreaga durată a ciclului economic al întreprinderii.
- (15) Întreprinderile financiare ar trebui să aibă posibilitatea de a revendica componente variabile ale remunerării care au fost acordate pentru performanțe bazate pe date care s-au dovedit a fi în mod evident incorect declarate.
- (16) Ca principiu general, plățile efectuate în contextul încetării premature a contractului, care se acordă în baza unui contract, nu trebuie să reprezinte o recompensă pentru eșec. În cazul directorilor întreprinderilor financiare cotate, se aplică dispozițiile speciale privind plățile compensatorii la încetarea contractului stabilite în Recomandarea 2009/385/CE.
- (17) Pentru ca politica de remunerare să fie conformă cu obiectivele, strategia economică, valorile și interesele pe termen lung ale instituțiilor financiare, ar trebui luați în considerare, în afară de performanța financiară, și factori precum conformitatea cu sistemele de control ale instituției financiare respective, precum și respectarea standardelor pe care se bazează relațiile cu clienții și investitorii.
- (18) Guvernanța eficientă reprezintă o condiție necesară pentru o politică de remunerare solidă. Procesul decizional privind politica de remunerare a unei întreprinderi financiare ar trebui să fie transparent la nivel intern și să fie conceput în așa fel încât să se evite conflictele de interese și să se asigure independența persoanelor implicate.
- (19) Organismul de conducere al întreprinderii financiare ar trebui să aibă răspunderea finală în stabilirea politicii de remunerare pentru întreaga întreprindere financiară și pentru monitorizarea implementării acesteia. În acest proces ar trebui implicate funcții de control și, dacă este cazul, departamente de resurse umane și experți, în scopul furnizării expertizei necesare. În special, funcțiile de control ar trebui să fie implicate în conceperea și evaluarea implementării politicii de remunerare și ar trebui recompensate în mod adecvat, astfel încât să poată fi atrase persoane competente și să se asigure independența acestora față de unitățile operaționale pe care le controlează. În limitele obligațiilor sale curente în materie de raportare, auditorul autorizat ar trebui să prezinte consiliului (de supraveghere) sau comitetului de audit un raport cu privire la lacunele materiale constatate în evaluarea implementării politicii de remunerare.

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 9, 15.1.2003, p. 3.

⁽³⁾ JO L 385, 29.12.2004, p. 55.

⁽⁴⁾ A se vedea pagina 28 din prezentul Jurnal Oficial.

- (20) Controlul elaborării și implementării politicii de remunerare poate fi mai eficient dacă factorii interesați din cadrul întreprinderii financiare, inclusiv reprezentanții salariaților, dacă este cazul, sunt implicați în procesul de stabilire și monitorizare a politicii de remunerare și informați corespunzător în legătură cu acesta. În acest scop, întreprinderile financiare ar trebui să aducă informațiile pertinente la cunoștința părților interesate.
- (21) Implementarea principiilor stabilite în prezenta recomandare ar trebui să fie sprijinită printr-un proces de supraveghere la nivel național. Prin urmare, evaluarea generală a autorității de supraveghere cu privire la soliditatea întreprinderii financiare ar trebui să includă evaluarea conformității politicii de remunerare a acesteia cu principiile prevăzute de prezenta recomandare.
- (22) Se impune ca statele membre să se asigure că filialelor întreprinderilor financiare cu sediul social sau sediul central într-o țară terță care operează pe teritoriul unui stat membru li se aplică în materie de politici de remunerare principii similare celor aplicate întreprinderilor financiare cu sediul social sau sediul central situat pe teritoriul unui stat membru.
- (23) Prezenta recomandare ar trebui să se aplice fără a aduce atingere măsurilor care ar putea fi adoptate de statele membre în ceea ce privește politicile de remunerare ale întreprinderilor financiare care beneficiază de ajutor de stat.
- (24) Notificarea măsurilor de către statele membre în conformitate cu prezenta recomandare trebuie să includă un calendar clar care să le permită întreprinderilor financiare să adopte politici de remunerare subordonate principiilor stabilite în prezenta recomandare,
- 1.3. Atunci când adoptă măsuri menite să garanteze că întreprinderile financiare implementează aceste principii, statele membre ar trebui să ia în considerare natura, amploarea și domeniul specific al activităților întreprinderilor financiare respective.
- 1.4. Statele membre ar trebui să aplice principiile enunțate în secțiunile II, III și IV în cazul întreprinderilor financiare în mod individual și în mod consolidat. Principiile privind o politică de remunerare solidă ar trebui să se aplice la nivel de grup întreprinderii-mamă și filialelor acesteia, inclusiv celor situate în centre financiare extrateritoriale.
- 1.5. Prezenta recomandare nu se aplică tarifelor și comisiunilor primite de intermediari și de prestatorii externi de servicii în cazul activităților externalizate.
2. *Definiții în sensul prezentei recomandări:*
- 2.1. „Întreprindere financiară” înseamnă orice întreprindere, indiferent de statutul său juridic, reglementată sau nu, care desfășoară, cu titlu profesional, oricare dintre următoarele activități:
- (a) acceptă depozite și alte fonduri rambursabile;
- (b) furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități de investiții în sensul Directivei 2004/39/CE;
- (c) operează în sectorul asigurării sau reasigurării;
- (d) desfășoară activități economice similare celor menționate la literele (a), (b) sau (c).

RECOMANDĂ:

O întreprindere financiară include, dar nu se limitează la: instituții de credit, firme de investiții, întreprinderi de asigurare și reasigurare, fonduri de pensii și scheme de investiții colective.

SECȚIUNEA I

Domeniul de aplicare și definiții

1. Domeniul de aplicare

- 1.1. Este necesar ca statele membre să se asigure că principiile enunțate în secțiunile II, III și IV se aplică tuturor întreprinderilor financiare cu sediul social sau central situat pe teritoriul lor.
- 1.2. Se impune ca statele membre să se asigure că principiile enunțate în secțiunile II, III și IV se aplică în cazul remunerării acelor categorii de salariați ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al întreprinderii financiare respective.

2.2. „Director” înseamnă orice membru al organismelor administrative, manageriale sau de supraveghere din cadrul întreprinderilor financiare.

2.3. „Funcții de control” înseamnă funcții de management, control intern și alte funcții similare din cadrul unei întreprinderi financiare.

2.4. „Componentă variabilă a remunerării” înseamnă o componentă a drepturilor salariale care se acordă pe baza unor criterii de performanță; în această categorie intră și primele.

SECȚIUNEA II**Politica de remunerare****3. Generalități**

3.1. Statele membre ar trebui să se asigure că întreprinderile financiare elaborează, implementează și mențin o politică de remunerare care respectă și promovează un management al riscurilor strict și eficient și care nu induce asumarea de riscuri excesive.

3.2. Politica de remunerare ar trebui să fie conformă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale întreprinderilor financiare, cum ar fi perspectivele creșterii sustenabile, și să respecte principiile legate de protecția clienților și a investitorilor în cadrul serviciilor prestate.

4. Structura politicii de remunerare

4.1. Atunci când remunerația include o componentă variabilă sau o primă, politica de remunerare ar trebui să fie astfel structurată, încât să existe un echilibru între componentele fixe și cele variabile. Echilibrul adecvat între componentele remunerării poate să difere de la un salariat la altul, în funcție de condițiile de piață și de contextul specific în care operează întreprinderea financiară respectivă. Statele membre ar trebui să se asigure că politica de remunerare a întreprinderilor financiare stabilește o limită maximă pentru componenta variabilă.

4.2. Componenta fixă a remunerației ar trebui să reprezinte un procentaj suficient de mare din totalul remunerației și să permită astfel întreprinderii financiare să aplice o politică de prime cât se poate de flexibilă. Mai exact, este necesar ca întreprinderea financiară să poată reține primele integral sau parțial atunci când criteriile de performanță nu sunt îndeplinite de un anumit salariat, o anumită unitate operațională sau de întreprinderea financiară. De asemenea, este necesar ca întreprinderea financiară să poată reține primele atunci când situația sa se deteriorează considerabil, mai ales în cazul în care se poate presupune că aceasta nu mai are capacitatea de a-și continua activitatea în condiții normale.

4.3. Atunci când se acordă o primă de valoare considerabilă, este necesar ca cea mai mare parte a acesteia să fie reportată aplicându-se o perioadă minimă de reportare. Valoarea părții reportate a primei ar trebui stabilită în funcție de valoarea totală a primei comparativ cu valoarea totală a remunerației.

4.4. Elementul reportat al primei ar trebui să ia în considerare riscurile majore asociate performanței de care depinde prima și poate consta în dividende, opțiuni, numerar sau alte fonduri a căror plată este amânată pe durata perioadei

de reportare. Măsurarea performanțelor viitoare de care depinde elementul reportat ar trebui ajustată în funcție de riscuri, conform punctului 5.

4.5. Plățile asociate încetării anticipate a contractului și acordate în baza unui contract ar trebui să depindă de rezultatele obținute în timp și să fie concepute astfel încât să nu recompenseze eșecul.

4.6. Statele membre ar trebui să se asigure că, în cadrul întreprinderilor financiare, consiliul (de supraveghere) poate solicita salariaților să ramburseze integral sau parțial primele acordate pe baza unor informații care ulterior se dovedesc a fi în mod evident eronate.

4.7. Structura politicii de remunerare ar trebui actualizată în timp, astfel încât să se garanteze evoluția sa în direcția adaptării la schimbările intervenite în situația întreprinderii financiare respective.

5. Măsurarea performanței

5.1. În cazul în care remunerația depinde de performanță, valoarea sa totală ar trebui calculată în funcție de evaluarea rezultatelor persoanei sau unității operaționale în cauză și rezultatele generale ale întreprinderii financiare respective.

5.2. Evaluarea performanței ar trebui realizată într-un cadru multianual, pentru a garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen lung, iar plata efectivă a primelor se face pe întreaga durată a ciclului economic al întreprinderii.

5.3. Măsurarea performanței, ca bază pentru acordarea primelor și a cumulurilor de prime, ar trebui să includă o adaptare în funcție de riscurile actuale și viitoare care amenință rezultatele de care depinde acordarea primelor și ar trebui să ia în considerare costul capitalului utilizat și lichiditățile necesare.

5.4. Pentru a determina performanța individuală, ar trebui luate în considerare criterii nonfinanciare, cum ar fi respectarea normelor și a procedurilor interne, precum și a standardelor care guvernează relațiile cu clienții și cu investitorii.

6. Guvernanța

6.1. Este necesar ca politica de remunerare să includă măsuri care să permită evitarea conflictelor de interese. Procedurile de stabilire a remunerației în cadrul unei întreprinderi financiare ar trebui să fie clare, documentate și transparente la nivel intern.

- 6.2. Consiliul (de supraveghere) este cel care ar trebui să stabilească remunerațiile directorilor. De asemenea, consiliul (de supraveghere) ar trebui să stabilească principiile generale ale politicii de remunerare a întreprinderii financiare și să răspundă de implementarea acesteia.
- 6.3. Funcțiile de control și, acolo unde este cazul, departamentele de resurse umane și experții externi ar trebui să fie la rândul lor implicați în elaborarea politicilor de remunerare.
- 6.4. Membrii consiliului (de supraveghere) responsabili cu politica de remunerare, precum și membrii comitetelor de remunerare și reprezentanții salariaților implicați în elaborarea și implementarea politicii de remunerare ar trebui să aibă cunoștințe de specialitate pertinente și independentă funcțională față de unitățile operaționale pe care le controlează și astfel să fie capabili de a realiza evaluări cu privire la caracterul adecvat al politicii de remunerare, inclusiv în ceea ce privește implicațiile la nivel de riscuri și management al riscurilor.
- 6.5. Fără a aduce atingere responsabilității generale a consiliului (de supraveghere) conform punctului 6.2, implementarea politicii de remunerare ar trebui, cel puțin anual, să facă obiectul unei evaluări interne, centrale și independente, efectuate de către funcțiile de control, cu privire la respectarea politicilor și a procedurilor stabilite de consiliul (de supraveghere). Funcțiile de control ar trebui să prezinte consiliului (de supraveghere) un raport cu privire la această evaluare.
- 6.6. Salariații implicați în procese de control ar trebui să fie independenți de unitățile operaționale pe care le supraveghează, să aibă autoritatea necesară și să fie recompensați în funcție de îndeplinirea obiectivelor specifice funcțiilor pe care le îndeplinesc, independent de performanțele obținute de sectoarele pe care le controlează. În mod concret, în ceea ce privește întreprinderile de asigurări și reasigurări, funcția actuarială și actuarul responsabil ar trebui remunerate proporțional cu rolul lor în cadrul întreprinderii, nu în raport cu performanța acesteia.
- 6.7. Principiile generale ale politicii de remunerare ar trebui să fie accesibile salariaților cărora li se aplică. Acești salariați ar trebui informați din timp cu privire la criteriile care urmează să fie utilizate pentru stabilirea remunerației, precum și în cadrul procesului de evaluare. Procesul de evaluare și politica de remunerare ar trebui să fie corespunzător documentate și transparente pentru salariații respectivi.

SECȚIUNEA III

Aducerea la cunoștință a informațiilor

7. Fără a aduce atingere dispozițiilor privind confidențialitatea și protecția datelor, întreprinderile financiare ar

trebui să aducă la cunoștința factorilor interesați, într-un mod clar și ușor de înțeles, informațiile pertinente referitoare la politica de remunerare menționată în secțiunea II, precum și orice actualizări realizate în urma schimbărilor intervenite. Informațiile pot fi prezentate sub forma unei declarații independente privind politica de remunerare, a unei informări periodice în cadrul situațiilor financiare anuale sau sub oricare altă formă.

8. Ar trebui prezentate următoarele informații:

- (a) informații privind procesul decizional care stă la baza stabilirii politicii de remunerare, inclusiv, dacă este cazul, informații privind componența și mandatul comitetului de remunerare, numele consultantului extern ale cărui servicii au fost utilizate pentru stabilirea politicii de remunerare și rolul factorilor de decizie importanți;
- (b) informații cu privire la legătura dintre salarizare și performanță;
- (c) informații referitoare la criteriile utilizate pentru măsurarea performanței și adaptarea riscurilor;
- (d) informații privind criteriile de performanță de care depinde atribuirea de acțiuni, opțiuni sau componente variabile ale remunerației;
- (e) principalii parametri și principalele considerente care stau la baza oricărei scheme anuale de prime și a oricăror beneficii, altele decât cele plătite în numerar.

9. Atunci când stabilesc în ce măsură informațiile pot deveni accesibile pentru cei interesați, statele membre ar trebui să ia în considerare natura, amploarea și domeniul specific al activităților întreprinderilor financiare respective.

SECȚIUNEA IV

Supravegherea

10. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente iau în considerare dimensiunile întreprinderii financiare și natura și complexitatea activităților sale atunci când monitorizează respectarea principiilor enunțate în secțiunile II și III.
11. Statele membre ar trebui să se asigure că întreprinderile financiare sunt în măsură să comunice politica de remunerare acoperită de prezenta recomandare autorităților competente și să indice dacă respectă principiile stabilite în prezenta recomandare sub forma unei situații privind politica de remunerare, care se actualizează în funcție de context.

12. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente au acces la toate informațiile de care au nevoie pentru a evalua în ce măsură sunt respectate principiile enunțate în secțiunile II și III.

SECȚIUNEA V

Dispoziții finale

13. Statele membre sunt invitate să ia măsurile necesare pentru a promova aplicarea prezentei recomandări până la 31 decembrie 2009 și să comunice Comisiei măsurile luate în conformitate cu prezenta recomandare, pentru a-i permite acesteia să monitorizeze atent situația și, pe această bază, să evalueze necesitatea adoptării de noi măsuri.
14. Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, le 30 aprilie 2009.

Pentru Comisie
Siim KALLAS
Vicepreședinte

RECOMANDAREA COMISIEI

din 30 aprilie 2009

de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/385/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

procesul de determinare a remunerării și controlul desfășurării acestui proces.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 211 a doua liniuță,

întrucât:

- (1) La 14 decembrie 2004, Comisia a adoptat Recomandarea 2004/913/CE de încurajare a instituirii unui regim corespunzător de remunerare a directorilor societăților cotate⁽¹⁾, iar la 15 februarie 2005, Recomandarea 2005/162/CE privind rolul directorilor fără funcție executivă și al membrilor consiliului de supraveghere ai societăților cotate și comitetele consiliului de administrație sau de supraveghere⁽²⁾. Principalele obiective ale acestor recomandări sunt să garanteze transparența practicilor de remunerare, controlul acționarilor asupra politicii de remunerare și asupra remunerării individuale prin divulgarea informațiilor și introducerea unui vot obligatoriu sau consultativ privind situația remunerării și prin aprobarea de către acționari a schemelor de remunerare bazate pe acțiuni, supravegherea neexecutivă efectivă și independentă și acordarea unui rol cel puțin consultativ comitetului de remunerare cu privire la practicile din domeniu.
- (2) În urma acestor recomandări rezultă obligația Comisiei de a monitoriza situația, inclusiv în ceea ce privește implementarea și aplicarea principiilor formulate în recomandările respective, precum și de a evalua necesitatea adoptării de noi măsuri. Mai mult, experiența ultimilor ani și mai ales evenimentele recente survenite în contextul crizei financiare au demonstrat că structurile de remunerare au devenit din ce în ce mai complexe, s-au axat prea mult pe realizările pe termen scurt și, în unele cazuri, au condus la remunerări excesive, care nu erau justificate de rezultate.
- (3) Deși forma, structura și nivelul remunerării directorilor continuă să fie chestiuni care țin în primul rând de competența societăților, a acționariatului acestora și, dacă este cazul, a reprezentanților salariaților, Comisia consideră că este nevoie să se stabilească principii suplimentare în ceea ce privește structura remunerației directorilor, conform politicii de remunerare a societăților,
- (4) Prezenta recomandare nu aduce atingere drepturilor partenerilor sociali în cazul negocierilor colective, acolo unde este cazul.
- (5) Este necesar ca regimul existent de remunerare a directorilor societăților cotate să fie consolidat prin aplicarea unor principii complementare celor stabilite prin Recomandările 2004/913/CE și 2005/162/CE.
- (6) Structura remunerării directorilor ar trebui să promoveze sustenabilitatea pe termen lung a societății și să garanteze că remunerarea se bazează pe performanță. Prin urmare, componentele variabile ale remunerării ar trebui să fie legate de anumite criterii de performanță predeterminate și măsurabile, printre care și criteriile de natură nefinanciară. Se impune stabilirea unor limite în ceea ce privește componentele variabile ale remunerării. Componentele variabile importante ale remunerării ar trebui reportate pentru o anumită perioadă, de exemplu între trei și cinci ani, în funcție de condițiile de performanță. De asemenea, societățile ar trebui să aibă posibilitatea de a revendica componente ale remunerării care au fost plătite pe baza unor date care s-au dovedit a fi în mod evident incorect declarate.
- (7) Este necesar să se garanteze că plățile compensatorii acordate la încetarea contractului, așa-numitele „parașute de aur”, nu reprezintă o recompensă pentru eșec și că se respectă scopul principal al acestor plăți, și anume acela de a oferi o plasă de siguranță în cazul încetării premature a contractului. În acest scop, plățile compensatorii ar trebui să se limiteze dinainte la o anumită sumă sau durată, nedeșăvind în general remunerația anuală pe doi ani (exclusiv pe baza componentei nonvariabile a remunerației anuale) și nu ar trebui să se plătească în cazul în care încetarea contractului a fost determinată de rezultate necorespunzătoare sau dacă directorul părăsește societatea din proprie inițiativă. Aceasta nu împiedică efectuarea plăților compensatorii în cazul încetării premature a contractului ca urmare a schimbărilor intervenite în strategia societății sau în situații de fuziune și/sau preluare.

(1) JO L 385, 29.12.2004, p. 55.

(2) JO L 52, 25.2.2005, p. 51.

- (8) Schemele în cadrul cărora directorii sunt remunerați în acțiuni, opțiuni pe acțiuni sau orice alt drept de a achiziționa acțiuni sau de a fi remunerați pe baza evoluției prețului acțiunilor ar trebui să fie mai puternic legate de performanță și de crearea de valoare pe termen lung pentru societățile respective. Prin urmare, este necesar să se aplice în cazul acțiunilor o perioadă corespunzătoare pentru dobândirea drepturilor, prin care dobândirea drepturilor să fie supusă unor condiții legate de performanță. Opțiunile pe acțiuni și drepturile de a achiziționa acțiuni sau de a fi remunerat pe baza evoluției prețurilor acțiunilor ar trebui să se exercite pe durata unei perioade corespunzătoare, iar dreptul de a le exercita ar trebui să depindă de îndeplinirea unor condiții de performanță. Pentru a împiedica conflictele de interes în cazul directorilor care dețin acțiuni în cadrul societății, aceștia ar trebui să aibă obligația de a păstra o parte din acțiuni până la sfârșitul mandatului.
- (9) Pentru a facilita evaluarea de către acționari a abordării societății cu privire la remunerare și pentru a spori răspunderea societății față de acționari situația remunerării ar trebui să fie clară și ușor de înțeles. De asemenea, este necesar să se facă publice informații legate de structura remunerării.
- (10) În scopul sporirii responsabilității, acționarii ar trebui încurajați să participe la adunările generale și să-și folosească în mod avizat drepturile de vot. Mai ales acționarii instituționali ar trebui să-și asume un rol important în contextul garantării responsabilității sporite a consiliilor de administrație în privința aspectelor legate de remunerare.
- (11) Comitetele de remunerare, menționate în Recomandarea 2005/162/CE, îndeplinesc un rol important în elaborarea politicii de remunerare a unei societăți, împiedicând apariția conflictelor de interese și supraveghind acțiunile consiliilor (de administrație) în ceea ce privește remunerarea. În vederea consolidării rolului acestor comitete, cel puțin unul dintre membrii acestora ar trebui să aibă cunoștințe în domeniul remunerării.
- (12) Consultanții în domeniul remunerării se pot afla în situație de conflict de interese, de exemplu atunci când recomandă comitetului de remunerare anumite practici și măsuri privind remunerarea și oferă în același timp consultanță societății sau directorilor executivi sau directorului general. Este necesar ca aceste comitete de remunerare să fie prudente atunci când angajează consultanți în materie de remunerare, pentru a se asigura că aceștia nu oferă în același timp servicii similare și departamentului de resurse umane, directorilor executivi sau directorului general al societății.
- (13) Având în vedere importanța aspectului remunerării directorilor și pentru a spori aplicarea efectivă a cadrului comunitar privind remunerarea directorilor, Comisia intenționează să utilizeze într-o cât mai mare măsură diverse mecanisme de monitorizare, cum ar fi tablourile de bord anuale și evaluările reciproce realizate de statele membre. De asemenea, Comisia intenționează să

analizeze posibilitățile de standardizare a informațiilor comunicate referitoare la politica de remunerare a directorilor.

- (14) Notificarea măsurilor de către statele membre în conformitate cu prezenta recomandare ar trebui să includă un calendar clar care să le permită societăților să adopte politici de remunerare subordonate principiilor stabilite în prezenta recomandare,

RECOMANDĂ:

SECȚIUNEA I

Domeniul de aplicare și definiții

1. Domeniul de aplicare

- 1.1. Domeniul de aplicare al secțiunii II din prezenta recomandare corespunde domeniului de aplicare al Recomandării 2004/913/CE.

Domeniul de aplicare al secțiunii III din prezenta recomandare corespunde domeniului de aplicare al Recomandării 2005/162/CE.

- 1.2. Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că societățile cotate care intră sub incidența Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE țin cont de prezenta recomandare.

2. Definiții care vin în completarea celor prevăzute de Recomandările 2004/913/CE și 2005/162/CE:

- 2.1. „Componente variabile ale remunerării” înseamnă componente ale drepturilor salariale ale directorilor care se acordă pe baza unor criterii de performanță; printre acestea se numără și primele.

- 2.2. „Plăți compensatorii la încetarea contractului” înseamnă orice plată efectuată în contextul încetării premature a contractelor directorilor executivi sau generali, printre care se numără plăți legate de durata unei perioade de preaviz sau de o clauză de neconcurență inclusă în contract.

SECȚIUNEA II

Politica de remunerare

(Secțiunea II din Recomandarea 2004/913/CE)

3. Structura politicii privind remunerarea directorilor

- 3.1. În cazul în care politica de remunerare include componente variabile ale remunerării, societățile ar trebui să stabilească limite în ceea ce privește componenta sau componentele variabile. Componenta nonvariabilă a remunerării ar trebui să fie suficientă pentru a permite societății să rețină componentele variabile ale remunerării atunci când nu se îndeplinesc criteriile de performanță.

- 3.2. Acordarea componentelor variabile ale remunerării ar trebui să depindă de criterii de performanță predeterminedate și măsurabile.

Criteriile de performanță ar trebui să promoveze sustenabilitatea societății pe termen lung și să includă criterii de natură nefinanciară pertinente pentru crearea de valoare pe termen lung de către societate, cum ar fi respectarea regulilor și a procedurilor aplicabile.

- 3.3. Atunci când se acordă o componentă variabilă a remunerării, se impune ca o parte considerabilă a acesteia să fie raportată pentru o perioadă minimă de timp. Partea componente variabile care face obiectul raportării ar trebui determinată în raport cu ponderea relativă a componente variabile, prin comparație cu componenta nonvariabilă a remunerării.

- 3.4. Aranjamentele contractuale cu directorii executivi sau generali ar trebui să includă prevederi care să permită societății să revendice componente variabile ale remunerării care au fost acordate pe baza unor informații care s-au dovedit ulterior a fi în mod evident incorect declarate.

- 3.5. Plățile compensatorii la încetarea contractului nu ar trebui să depășească o sumă fixă sau un număr determinat de ani de remunerare anuală, care, în general, nu ar trebui să fie mai mare de doi ani pentru componenta nonvariabilă a remunerării sau echivalentul acesteia.

Plățile compensatorii nu ar trebui efectuate dacă încetarea contractului survine ca urmare a rezultatelor necorespunzătoare.

4. Remunerarea bazată pe acțiuni

- 4.1. Acțiunile nu ar trebui să se atribuie definitiv cel puțin timp de trei ani de la acordarea lor.

Se impune ca opțiunile pe acțiuni sau orice alte drepturi de achiziționare acțiuni sau de a fi remunerat pe baza evoluției prețurilor acțiunilor să nu se poată exercita timp de cel puțin trei ani de la acordarea lor.

- 4.2. Atribuirea definitivă de acțiuni și dreptul de a exercita opțiuni pe acțiuni sau orice alte drepturi de achiziționare acțiuni și de a fi remunerat pe baza evoluției prețurilor acțiunilor ar trebui să depindă de criterii de performanță predeterminedate și măsurabile.

- 4.3. După atribuirea definitivă, directorii ar trebui să rețină un număr de acțiuni până la sfârșitul mandatului, în funcție de necesitatea de finanțare a costurilor legate de achiziționarea acțiunilor. Numărul de acțiuni reținute ar trebui să fie fix, de exemplu dublul valorii remunerației anuale totale (componentele nonvariabile plus componentele variabile).

- 4.4. Remunerarea directorilor fără funcții executive sau a membrilor consiliului de supraveghere nu ar trebui să includă opțiuni pe acțiuni.

5. Transparența politicii privind remunerarea directorilor

- 5.1. Situația remunerării, menționată la punctul 3.1 din Recomandarea 2004/913/CE, ar trebui să fie clară și ușor de înțeles.

- 5.2. Pe lângă informațiile prevăzute la punctul 3.3 din Recomandarea 2004/913/CE, situația remunerării ar trebui să mai includă următoarele:

- (a) o explicație cu privire la modul în care alegerea criteriilor de performanță sprijină interesele pe termen lung ale societății, în conformitate cu punctul 3.2 din prezenta recomandare;
- (b) o explicație cu privire la metodele aplicate pentru a determina dacă au fost îndeplinite criteriile de performanță;
- (c) informații suficiente legate de perioadele de raportare pentru componentele variabile ale remunerării menționate la punctul 3.3 din prezenta recomandare;
- (d) informații suficiente cu privire la politica de plăți compensatorii la încetarea contractului, conform punctului 3.4 din prezenta recomandare;
- (e) informații suficiente legate de perioadele care se scurg până la atribuirea definitivă a remunerării bazate pe acțiuni, conform punctului 4.1 din prezenta recomandare;
- (f) informații suficiente cu privire la politica de reținere a acțiunilor după atribuirea definitivă, conform punctului 4.3 din prezenta recomandare;
- (g) informații suficiente privind componența grupurilor colegiale din cadrul societăților a căror politică de remunerare a fost analizată în raport cu stabilirea politicii de remunerare a societății respective.

6. Votul acționarilor

- 6.1. Acționarii, în special acționarii instituționali, ar trebui încurajați să participe atunci când este cazul la adunările generale și să-și utilizeze în cunoștință de cauză voturile pentru aspecte legate de remunerarea directorilor, ținând cont în același timp de principiile enunțate în prezenta recomandare, în Recomandarea 2004/913/CE și în Recomandarea 2005/162/CE.

SECȚIUNEA III**Comitetul de remunerare**

(punctul 3 din anexa I la Recomandarea 2005/162/CE)

7. Înființare și componență

7.1. Cel puțin unul dintre membrii comitetului de remunerare ar trebui să aibă cunoștințe și experiență în domeniul politicii de remunerare.

8. Rol

8.1. Comitetul de remunerare ar trebui să revizuiască periodic politica de remunerare a directorilor executivi sau generali, inclusiv politica privind remunerarea bazată pe acțiuni, și implementarea acesteia.

9. Mod de funcționare

9.1. În exercitarea funcțiilor sale, Comitetul de remunerare trebuie să dea dovadă de integritate și imparțialitate.

9.2. Atunci când face apel la serviciile unui consultant în vederea obținerii de informații cu privire la standardele pieței în domeniul sistemelor de remunerare, comitetul de remunerare ar trebui să se asigure că acesta nu oferă în același timp servicii de consultanță și departamentului de resurse umane, și directorilor executivi sau generali din cadrul societății.

9.3. În exercitarea funcțiilor sale, comitetul de remunerare ar trebui să se asigure că remunerarea directorilor executivi

sau generali este proporțională cu remunerarea altor directori executivi sau generali și a altor salariați din cadrul societății.

9.4. Comitetul de remunerare ar trebui să prezinte rapoarte cu privire la exercitarea funcțiilor sale și să participe în acest scop la adunarea generală anuală.

SECȚIUNEA IV**Dispoziții finale**

10. Statele membre sunt invitate să ia măsurile necesare pentru promovarea aplicării prezentei recomandări până la 31 decembrie 2009.

În acest sens, statele membre sunt invitate să organizeze la nivel național consultări cu factorii implicați pe marginea prezentei recomandări și să comunice Comisiei măsurile luate în conformitate cu prezenta recomandare, pentru a permite Comisiei să monitorizeze atent situația și să evalueze pe această bază necesitatea luării de noi măsuri.

11. Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 aprilie 2009.

Pentru Comisie

Siim KALLAS

Vicepreședinte

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>